

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Somnium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

quæritur, oppressus dolore, instituit se conficere inedia. Plat. in Timoleonte. & Diod. l. 16.

M. antiochus, ostendit ad Aetnam in Ægyptum vestitus, relicta virgo, & amicorum consuetudine, domicilium sibi in mari ad Pharium exstruxit, profecto in altum aggere, idq; Timonium vocavit, atque ibi extorris ab hominibus egit. Plut. in Antion.

Vide Otium, Quies, Silentium. Item Monachus.

Somnium, Somnus.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Somnium Græce ὄναξ, ποί, τὸ, dicitur. Hebr. Cest phantasma in somno factum, id est, apparitio phantastica in somno facta. sec. Arist. l. de somno & vigilia.

Somnium à Chyrisippo sic diffinitur: Somnium est vis cernens & explanans, quæ à diis hominibus significatur in somnis. ex Cic. lib. de divinatione.

Somnus Græce ὄναξ, ὄναξ, & ὄναξ, ὄναξ, somnium dicitur. Hebr. Schenah & Tardemat. Est autem somnus primi sensus comprehendit, ut homo possit agere in necessitate quidem facta. secundum Arist. lib. de somno & vigilia.

Somnus est ligamentum omnium sensuum. secundum Arist. lib. de somno & vigilia.

Somnus est impotentia sentiendi, propter excessum vigilandi. Somnus est passio naturalis, & contentus caloris intrinsecus, vel naturalis recipi operatio, facta ex evaporatione vaporum à nutrimento, ingrossata à frigidityte cerebri, propter salutem animalis tuendam.

Somnus est quies animalium virtutum, cum intentione naturalium. secundum Avicenn. Vel est privatio dispositionis animæ imperantis sensibus, & virtutibus exterioribus, in qua anima conuertitur ab exterioribus ad interiora.

BIBLICI LOCI.

Somnia olim servus Dei familiaris, Num. 12. 6. Somnia & visiones, in quibus Deus nonnunquam suam voluntatem aperiebat, Gen. 20. 3. & 28. 12. & 31. 24. & 37. 9. & 40. 8. & 41. 1. & 45. 2. Num. 12. 6. Iud. 7. 9. 13. 15. 1. Sam. 3. 2. 4. 8. 11. & 28. 6. 2. Sam. 7. 4. 1. Reg. 3. 2. 5. 15. Job. 7. 13. & 33. 15. Dan. 2. 1. & 7. 1. 2. Macch. 15. 2. 11. 14. Matt. 1. 20. & 2. 2. 12. 13. Act. 16. 9. & 18. 9. & 23. 11. & 27. 23. Somnia & visiones, quæ non conveniunt cum verbo Dei, & doctrina Ecclesie sunt contemnenda, Deut. 13. 2. Eccl. 5. 2. Eccl. 34. 1. & cetera. 23. 9. 16. 25. & 27. 9. & 29. 8. Somniorum interpretatio à Deo est, Gen. 41. & 16. 39. Dan. 1. 17. & 2. 23. Somniis non inhærendum. Eccl. 5. 9. 2. 6.

Somnus quibus suavis, Eccl. 5. 11. somno non indulgendum, Prov. 20. 13.

SENTENTIAE BIBLICAE

Custodi legem atque consilium, & sequitur. Si dormieris, non timebis: quiesces, & suavis erit somnus tuus. Prov. 3.

Dulcis est somnus operanti. Eccl. 5.

Securus dormiens requiesces, & non erit, qui te exterreat, Job. 11. Somniorum consideratiovana.

Multas curas sequuntur somnia. Eccl. 3.

Vbi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, & sermones innumerari. Tu vero Deum time. ibid.

Somnia exto sunt imprudentes. Quasi qui apprehendit ymbra, & persequitur ventum: sic qui attendit ad visa mendacia. Ante faciem hominis similitudo alterius hominis, Eccl. 34.

Non augurabimini, nec observabitis somnia, Lev. 19.

Si licet parturientes cor tuum phantasias patitur, nisi ab altissimo fuerit cunctis visitatio, ne dederis in illis cortum: multos enim errare fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in illis. Eccl. 24.

PATRYM SENTENTIAE.

Consuetudinem meam nosti, brevissimo somno vtor, & quasi intervigilo, satis mihi vigilare desuisse, aliquando dormivisse me sentio, aliquando suspicor. Hier. lib. illustrum. Virorum. epist. 87. loquens de seipso.

Cum somnia contingunt, aut ventris repletione, aut inanitione, aut illusionem, aut cogitatione simul, & illusionem, aut revelationem aut cogitatione simul, & revelationem cogitationes sanctiores, celestiores, virtuosiores, sequuntur somnia blandiora & delictabiliora. Greg. Moral. 8. super illud Job. 7. Terribis me per somnia.

Iturus in somnum aliquid tecum deferri in memoria & cogitatione: in quo placide dormias, quod etiam somnare juvet. Si tibi

nox ut dies illuminatur, & nox illuminatio tua in dormitione de obdormies, in pace quiesces, facile evigilabis: in vigilia ad redeundum in id, vnde non totus disticissis.

Cave, serve Dei, quantum potes, ne totus quædam dormis sit somnus tuus, non quies lassæ, sed sepultura corporis reparatio, sed spiritus extinctio.

Quantum ad debitum continui processus, nihil temerari perit de vita nostra, quam quod somno deputatur. Fratres de monte.

POETARVM DICTA.

Homer. in u. Iliad.

Kai γὰρ τ' ὄναξ ἐὰν δὴ ὄσῃσι, Erenim somnium à Iove est.

Idem in E. Iliad.

Τὸν αὐτὸν πᾶσι τὸν Διὸς, πᾶσι τὸν ἐν ὄσῃσι, Somne rex omniumq; deorum. omniumq; hominum.

Idem in v. Odyss.

Ἡδὲ σὺ δαίμων ἀγχι τοῖσιν, Suis suisq; moris proxime similis.

Menander.

Υπνός δ' ἐὼ δαίμων περὸν ἀνθρώπων, Somnus moris præcedit atq; est.

Υπνός δ' ἐὼ δαίμων ἴσῃσι, Somnus autem omnibus est valetudo vita.

Υπνός τ' ἐὼ δαίμων ἴσῃσι, Somnus parva moris mysteria.

Υπνός π' ἐὼ δαίμων ἴσῃσι, Somnus est corporis salus.

Υπνός δ' ἐὼ δαίμων ἴσῃσι, Somnus autem suavitatem male finis domat.

Quid. ii. Met.

Est prope Cimæris longo spelunca recessu, Mons ædus, ignavi domus & penetrantia fama, Quo nunquam radiis orientis, melius se cadentibus, Phœbus adire potest: nebula caligine mixta Exhalantur humo, dubiæq; crepuscula lucis, Nil sigillatim ales ibi cristati cantibus oris Evocat auroram, nec voce silentis rumpunt, Solistitue canes, canibusq; sagacior anser.

Non fera, non pecudes, non mortis flammæ, Humanaeque somnum reddunt comitibus lingue.

Multa quies habitat, saxo tamen exit ab omni Riuis aqua Lethes: per quem cum marmoreo Inuitat somnos crepitantibus vnda lapillis.

Ante fores antri siccauda papavera flores, Innumeraeque herbae, quarum de lacte sponen Nox legit, & spargit per opaca humida terra.

Nulla domo tota est: custos in limine nullus, At medio thorus est ebene sublimis in anstro Plumæus, unicolor, pullo Selamme rectus, Quo cubat ipse Deus, membris languore solutis, Hunc circa passim variis imitantia formis Somnia Danae saccet, totidem quot mensis arista Sylva gerit frondes, cecidat litus arena.

Senec. Heic. far.

Ver a miscent falsa fururi Certus & idem pessimus alior.

Pater o rerum, portus vita, Lucis requies, noctisq; comes, Qui par Regi, famulos, venis, Placidus seipsum, lenisq; senex, Pavidum luchi genui humanum, Cogit longam discere mortem.

Sen. Heic. fut. act. 4.

Volucer matris genus Astraæ, Frater durae languide mortis.

Sen. Heic. act. 4.

Tu quoq; o dormitor

Somme malorum, regines amini, Pars humana melior vita.

Plaut. Molt.

Non bonus est somnus homini de prandio.

Sen. Oâ. Act. 4.

Quacumq; mentis agitat in seffus vigor, Ea per quietem sacer, & arcanni refert, Velaque sensus.

Claud. præfat. 4. Honor.

Omnia que sensu voluuntur tota diurno, Tempore nocturno reddat amica quies.

Veuator de fessis toto cum membra reponit, Mens tamen ad jluas & sua lassa redit.

Inducibus lites, auriga somnia currus, Vanaque nocturnis metæ caueat equis.

pergit ad amat, permutat nauis a merces.
 Et vigil elapsus quatit auarus opes:
 Blandaque largitur frustra sistentibus agris
 Irriguo gelido pocula fonte sopor.
 Me quoq; Masarum studium sub nocte silenti
 Arribus assistens sollicitare solet.
 Namq; pili medea stellantis in arce videbar
 Ante pedes summi carmina ferre Iouis.
 Hor. 3. Carin.

Somnus agrestium
 Lani rotorum non humiles domos
 Tapsidit.
 Sen. Herc. fur.
 Veri miseris falsis, futuri
 Certas, & videri pestibus autbor.
 Quid. 2. Amor. 9.
 Tu leuis es, multoq; rursus ventosior alis,
 Cauda ambrosua dasq; negasq; fide.
 Tibullus. 4.
 Somnia fallaci laudant temeraria nocte,
 Et pavidas mentes falsis timere iubent,
 Plaur. in Ru. dente.
 Nam qui dormiunt liberi es, sine lucro & cum malo quies
 cant.
 Virg. Encid. 1. 6.
 Trefique iacentem
 Dulcis & alia quies, placidaque simillima morti.
 Quid. 6. Falorum.
 Allicunt somnos tempus, motusque merumque.
 Idem. 11. Meta. fab. 10.
 Somne quies rerum, placi desime somne deorum,
 Pax animi, quem cura fugit, qui corpora duris
 Festina miseris mulces, reparasq; labori.
 Quid. Amor. 1. 2. eleg. 9.
 Infelix, tota quicunq; quiescere nocte
 Salliet & somnos praemia magna vocat,
 Satis, quid est somnus? gelida nisi mortis imago,
 Longa quies cecidit tempora fastas dabunt.
 Thomas Morus.
 Non es, domi in somno es, olim nec te riuere sentis,
 Felix at somnus non re uiat, miser es,
 Quis felix igitur sorte indolente superbit,
 Inflatuq; leui prosperitate tumet:
 Non quiescunt, aut torres iam desinit esse
 Felix, aut torres incipit esse miser.
 De somno equantem pariter cum diuite.
 Somne quies vitae, spes & salamen egentis,
 Diuitibus motus quos si quis esse parer.
 Tristitia mulces latus pectoris a rores,
 Excitit & sensum totius inde mali.
 Lata benignus opes inopi per somnia mittit,
 Quid falsas rides diues opes inopi?
 Diuitibus rere curas, tormentum, dolores.
 Pauperibus falsis gaudia serua ferunt.
 Thomas Morus.
 Inducibus lites, aurige somnia curus,
 Vanaque molliturnis ineta cauetur equis.
 Penator deserta toro cum membra reponit,
 Mens tamen ad sylvas & sua lustra redit.
 Candet amans furto, permutat nauis a merces,
 Et vigil elapsus quatit auarus opes.
 Blandaque largitur frustra sistentibus agris,
 Irriguo gelido pocula fonte sopor.
 Me quoq; Masarum studium sub nocte silenti
 Arribus assistens sollicitare solet.
 Namq; pili medea stellantis in arce videbar
 Ante pedes summi carmina ferre Iouis.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

At multa somnia falsa, immo obscure fortasse nobis, sed sint fal-
 sa quaedam: contra vero quid dicimus? quae quidem multo plura
 occurrunt, ita ad quietem integri iremus, nunc onusti cibo & vino,
 perambulata & confusa cernimus. Vide, quid Socrates in Platonis
 politia loquatur. Dicit enim: Quom dormientibus ea pars animi,
 quae mentis & rationis particeps sit, sopita languet: illa autem, in
 qua sentias quaedam sit, atque agrestis immanitas, quom fit immo-
 ditudo obliuiscenda potu, atque pastu, exulare eam in somno, im-
 modicis iactari. Itaque huic omnia visa obiciuntur, a mente ac-
 ratione vacua, ut aut cum matre corpus miscere videatur, aut cum
 quous alio vel homine, vel Deo, sepe belua: atque etiam trucidare
 aliquem, & impie cruentari, multaque facere impure atque retro,
 nam temeritate atq; impudentia. At qui salubri & moderato cultu,
 atque victu quieti se tradidit, ea parte animi, quae mentis & con-
 scientiae est, agitata, & erecta saturataque bonarum cogitationum epu-
 lis, eaque parte animi, quae voluptate alitur, nec inopia enecta, nec
 satietate affluenti, quorum utrunq; peritungere aciem mentis solet,

sive deest naturae quippiam, sive abundat atq; effluit. Ita enim ter-
 tia parte animi, in qua iratum existit ardor, sedata atque ressinga-
 tum euaciat, duabus animi temerariis partibus compressis, ut illa
 tertia pars rationis & mentis elucet, & se vegetam ad somnandum,
 acremque praebet: tum ei visa quietis occurrunt tranquilla, atque
 veracia.
 Tuber igitur Plato sic ad somnum proficisci corporibus affectis
 ut nihil sit, quod errorum animis perturbacionemq; afferat, ex quo
 etiam Pythagoricis interdicitur putatur, ne faba velerentur, quod
 habet inflationem magnam: is cibus tranquillitatem mentis qua-
 renti est contrarius. Quom ergo est somno seuocatus animus a fo-
 cicitate, & contagione corporis, tum meminit praeteritorum, praesentia
 cernit, futura praevideat, iacet enim corpus dormientis, ut mortui
 viget autem & viuet animus, quod multo magis faciet post mor-
 tem, cum omnino ex corpore excesserit Cic. 1. 1. de diuinat.
 Necesse est omne quod vigilat dormire.
 Melancholici maxime vera somniant.
 Somnus caufatur ex vaporacione cibi, quae vadit ad cerebrum, &
 infrigidata descendit, & fit somnus, vnde post cibum fortem, sunt
 somni.
 Animalia magis nutriuntur & augmentantur dormiendo, quam
 vigilando.
 Somnia non sunt missa a Deo, quia alia animalia somniant.
 Si Deus emitteret somnia, euenerat sapientibus in die. Arist. lib.
 de somno & vigilat.
 Somnus videtur esse medium inter viuere & non viuere. Arist. 1.
 19. de animal.

De inquietudine somniorum. DIAL. LXXXVII.

Francisci Petrarcho.
D. O. R.

Somnis inquietor. R. Si verum est, quod sapiens quidam ait, mul-
 tas curas sequuntur somnia, quod vestri quoque approbant autho-
 ritas, radicem mali amputa, curas pelle, somnia quoq; pepuleris, quo-
 rum enim quae tot curas, & tam nihil profutura, in tam breui vita, de
 qua iam ab initio promissum est, qui torqueri iuvat, & turbidam cu-
 uisam prouidentiam vestro vultis superare consilio, neque sentitis,
 ut ex alto vestra ridetur infantia, vestraque deliberacione, illo de
 tempore, quod non solum extra vestrum arbitrium, sed etiam extra
 notitiam vestram est. Neque auditis Flaccum exclamantem, pru-
 dens venturi temporis exitium caliginosa nocte premit Deus, nite-
 que, si mortalis ultra fastepidat. Omne tempus in vestram trahitis
 perniciem, de praeterito mœsti, de praesenti anxii, de futuro pauidi,
 trepidique, de quae his curis superuacuis dignos metuis manipulos,
 laborem vigilantes, confopiti somnia. Sin illud forte verum est, quod
 vacantem quoque curis animam in quietam somnis esse, vel natu-
 ra hominis, vel peccatum cogit. Nonne cum ex mille somnis nec
 vnum verum esse, verum sit, postquam alterutro falli oportet, fatius
 est inquietari somnis, quam mulceri, & amara somniare, quam dul-
 cia, mœsti enim somni fallacia lœta est, tæti autem mœsti. De So-
 mnis fatigor. R. Sperne totam hanc ineptiam, & quiesce, si id ne-
 quis, histe solare comitibus, qui similia passi sunt: his duobus nomi-
 natim, quos modo dicebam, dum de vigilia queresis.

APOPHTHEGMATA.

Diogenes conspiciens adolefcentem quendam neglectius dor-
 mientem, baculo pungens illum, dixit carmen Homeri:
 Ergo, Mortis tui sudor, iura aegri tu videri videri.
 Surge, Ne quis, dam morbus, a tergo infixit hastam.
 Laert. lib. 6.
 Democ. diurnum somnum, aut corporis molestiam aliquam,
 aut animae anxietatem, aut legnitatem, aut imperitiam arguere dice-
 bat. Ant. & Max. ser. de somno.
 Archimedes, somnum diuurniorem, quam deceat, dicebat mortuis
 potius, quam viuis conuenire. Eod. serm.
 Philo sciscitatus, quid esset somnus? respondit, imago mortis, &
 cessacio sensuum. ibid.
 Plato Somnum multum neq; corporibus, neq; animis, neque res-
 bus gerendis conducere affirmabat. Nemo enim, dum dormital, leu-
 ius pretii est, non magis, quam si non viueret. Quare quicunq; viue-
 re & sapere cupit maxime, quam longissimo tempore vigilet, sola sa-
 nitatis commoditate seruata. Lib. 7. de Legib.
 Gorgias extreme iam aetatis, quom lentiret somnum lethalem
 obrepere, amico, qui assidebat, percontanti. Quo pacto haberet? So-
 mnus, inquit, iam incipit me fratri suo commendare. Homerus
 enim somni fratrem appellat mortem. Elian. lib. 2.
 Epaminondas quempiam & vigilibus somno oppressum quom
 offendisset, gladio hominem transfixit. Obiurgans autem ob tantam
 seueritatem: Talem inquit, eum reliqui, qualem inueni. Senste au-
 tem Imperator bellicosissimus, hominem somno oppressum, ac mor-
 tuum, in eadem esse sorte ac conditione. Brusl. 1. 6. c. 8.
 Alexander, cum deus ab adulatoribus vocaretur, se mortalem
 esse

L L L L 3 esse

esse dicebat, cum id deprehenderet ex somno, qui mortis imago est.

Plut. in vita Alex. Diogenes considerans hominum vitam & mores, ac videns civitatum gubernatores philosophos, & alios huius notae homines, dicebat nullum animal homine sapientius esse. Idem si videret somniorum interpretes, coniectores, &c. aiebat, sibi nihil homine videri stultius. Laert. l. 6. & Eras. l. 3. apoph.

Idem, Superstitionem hominum, qui in somniis terrentur, hoc pacto irridebat: Quae vigilantes, inquit, agitis, ea non curatis: quae vero dormientes somniatis, solcite perquiritis. Ad felicitatem enim aut infelicitatem hominis non tam refert, quid patiat in somniis, quam quid agat vigilans. Ibi quoties aliquid turpe committit, oportebat metuere Deorum iram, ac tristem eventum, non si quid dormientibus sit visum. Laert. l. 6.

Thales interrogatus, quantum distaret a mendacis veritas? Quantum, inquit, oculi a auribus. Sentiens, ea demum esse indubitatae fidei, quae conueniunt oculis: fabulis hominum haud tuto credi. Eodem perinet Homericius figmentum de somniis, quorum quae subuolant per portam corneam, vera sunt: quae per eburneam, vana. Corneae portae involucre designans oculos ob coloris similitudinem: eburnae, os, ob candorem dentium. Eras. l. 3. apoph.

Zeno Eleates dicebat, suis quemque in somniis deprehendere posse, quantum in philosophia profecisset, si nihil illic vel appeteret, vel faceret nefariae rei. Tum enim animus in profunda tranquillitate constitutus, veros affectus prodit. Contra quae vigilantes non audent profari, aut agere, ea noctu occurrunt in somniis. Laert. l. 9. cap. 5.

Anonymus, Quidam somniat, se videre ouem ex lecti cubicularis fascia pendens illigatam. Id somnium retulit ap coniectorem: is iussit, vt eo loco foderet: defossam enim esse thesaurum. Fodit, & inuenit, & argenti paululum detulit ad coniectorem, de auro distimulans. Tum coniector: Quid nihilne de vitello? Somnior inuenerat aurum argenteo circumdatum in oui speciem, nec id latuit coniectorem. Eras. lib. 6. apoph.

§ SIMILITUDINES.

Plur. Heraclitus dixit, vigilantibus vnum commune esse mundum, sopitos in suum quemque discedere, At supersticiosus ne vigilans quidem communi cum aliis mundo stuitur, semper somniant ante cogitatione. in Moral.

Comicus venisse dixit de iis, qui lectos inaurant ac deargentant: cum dii nihil nobis gratis dederint, nisi somnum, cur id sibi magno velunt constare? At cum dii somnium nobis dederint curam & laborum declinamentum, supersticiosus sibi illum reddit carnificium. in Moral.

Syracusa, Quasi qui apprehendit vmbrae, & qui persequitur ventos: Sic qui intendit in somniis. Ecl. 6. 34.

Chrysostomi, Quemadmodum pueri vitulum rerum spectacula admirantur & obtupecunt, pilis, trochis, talis inhiant, magnas autem res ne cogitatione quidem capere possunt: Ita & peccatores praesentia reputant, mirantur ad somnia. Homil. 70. in iohannem.

Gregorius Nysseni, Vt in terra humida, radis solis calidioribus calefacta, vapores quidam nebulosi ex alto excitantur: Sic fit prope ad eundem modum in nostra terra, quum cibus naturali calore seruefactus fuerit. Nam cum vapores secundum naturam sint aerei, & in sublimae ferantur, ad superiorem locum tum aspirantes in capite condensant, ex quibus somnia nascuntur. Apud Max. serm. 29.

§ ADAGIA.

Endymionis somnum dormis. Endymionος ὕπνον κλυδὸν εἶς. In eos quadrabit, qui se immundo somno saginant: aut qui diutino in otio versantur: nec vllis se negotiis exercent, sed mollem feriat amque agunt vitam. Arist.

Vltra epimenidem dormis. ὄπτε τοῦ ἐπιμένιδος ἀκκοίμησης. In eos qui perpetuum agunt otium, somno & ignavia protus dediti Gellius.

Salem vehens dormis. ἄλας ἄρα ἠὲ ὑπνὸν εἶς. Quadrabit in eum, qui in re periculosa sacerdoter atq, indulgenter agit.

Non decet principem solidam dormire noctem. Οὐ γὰρ πικρὸν ὅτι ὕπνῳ ἐὶν βασιλεὺς ἀποδῆται.

Monte adagium, vigilantiam ac sollicitudinem maxime conuenire principibus. Homer.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Somniorum & reuelationum per illa factarum, exempla: Abimelech, Gen. 20. 3. Iacob, 28. 12. & 31. 11. Laban, & 24. Iosephi, interpretis somnii, Pincernae & Pistoris, 4. 20. 5. Pharaonis, 4. 1. cuiusdam Danitae, Iud. 7. 13. Eldae, 4. Esd. 11. 1. Mardochei, Esth. 10. 5. & 11. 2. 5. Nabuchodonosor. Dan. 7. 1.

§ PROFANA EXEMPLA.

Apud Lucianum Mycillus, per somnium opulentissimus exerectus, cerdo erat. Iro pauperior. Theat. Zuing.

Atlantes Africae populi, nulla in somnia vident. Herod. l. 4.

Nero Caesar nunquam somnare solitus, nisi post interfectam matrem. Sueton.

Orho Imp. dicitur ea nocte, quae exdem Galbae subiecta quietem paucifactus gemitus maximos edidisse: respicientibus curstantibus humi ante lectum iacens, per omnia pariter nera manes Galbae, a quo deturbari expellique se videns tentasse. Sueton.

In Suecia septentrionali Gulo animal voracissimum et illis eius pretiosissima. Dormientibus sub harum pellibus suis euenire solent somnia eius animalis naturae conformia: ingluuiem & insidias bestiarum. Glauc. l. 8. c. 3.

Thesens, Hercules consobrinus, virtutis eius vsque ad praecleara illius facta etiam in somniis sibi occurrere.

Themistocli Miltiadiis Persica trophaea non modo somnabant, sed & somnia condebant. Plut.

M. Marcellus Cotta, cum Annibale dimicando coerebatur vt saepe etiam in somniis singulari certamine cum eo congressi. Plut. in eius vita.

Sophistica. Sophistica.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Sophistica, logicae verae aduersaria, plus ostentatiorum vilitatis, qua praepertor nefarium stultis discipulis fallacibus conclusiunculis aduersariorum irrecire, atque nequere, quibus quae falsissima sunt vera esse videantur.

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Rom. 1. 22. Ne quis sapiat supra quam oportet sapere, sed sapientiam. Rom. 12. 3.

Scientia inflat, charitas vero aedificat. Si quis autem haec scire aliquid, nondum quicquam nouit, sicut oportet. Si quis videret contentiosus, nos talem conuulsione debemus, neque Ecclesiae Dei. 1. Cor. 11. 16.

Non qui se ipsum commendat ille probatus est, sed qui minus commendat. 2. Cor. 10. 18.

Ne simus amplius pueri qui fluctuamus & circumferamur vis vento doctrinae, in hominum alea, in veteraria adulationem verstita. Ephes. 4. 14.

Nihil gerere per contentionem neque per inanem gloriam. Ipe. 2. 3.

Horum Deus venter, & gloria in confusione ipsorum sapient. Phil. 3. 19.

Videte ne quis vos decipiat per philosophiam & humanitiam. Coloss. 2. 8.

Improbi homines & impostores procedunt in peius, truntes alios, tum seducti ipsi. 2. Tim. 3. 17.

Vniuersas domos subuertunt, docentes quae non oportet lucri gratia. Tit. 1. 11.

Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Hebr.

§ SENTENTIAE PATRYM.

Philosophiam nomine habitu quo profiterentur quidam praestant dignum hac professione. Iustin. Martyr. in 2. Apolog. 3. 1.

Veteratorie instructa persuadendi arte, seducunt mentes, ut aliquo modo inquirant: sed improbabiler ipsorum aduersus summum opificem impiam rediunt & blasphemiam mentem: ita vt ne verum quidem a falso discernant. Irenaeus, in prof. l. 1. adu. haereses.

Non ostenditur per se impostura, ne nuda deprehendatur: mitu verisimili callide ornata, ita vt imperitioribus videretur na specie se ipsa veritate veritate exhibere. Idem, ibid.

Sophista verborum magis volunt esse, quam discipuli. Idem, lib. 3. cap. 40.

Quidam se ipsos erigentes calumnias verbis inuenire contentiosas comparant quae stumculas, distinctum calumatores, pusillorum quarundam artium emulatores, litigiosorum confarcinatores. Ob hanc autem effrenes se sophistalices, canoris dictionum compositione ac conexione ceceborant, cicadis apparent loquaciores. Clem. Alex. Stromat. l. 1.

Sophistarum elocutiones non solum multorum oculos agunt, eosque seducunt, sed nonnunquam etiam vim aditerentiam reportant victoriam. Idem, eod. lib.

Inani sapientiae opinione clari perpetuo litigant, aperre clares, se magis curare vt videantur, quam vt philosophentur.

Loquacitatem facundiam existimant: impudentiam etiam depurant: & maledicere singulis officium bonae conuentionis iudicant. Tertull. l. adu. Hermogenem, c. 1. Haereticorum pariter sunt philosophi. e. s. Ise fer mos est, simplicia quaeque conuentionis simplicitatem comunium verborum torquent in quaerentem.